

Johannes Jensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Kirkeministeren af 8de Medlem for 2den Kreds (Nedergaard).

I. Hvad agter Kirkeministeren at foretage sig i Anledning af,

1) at 4de Hovedrevisorat er af den Opfattelse, at Kirkeministeriet uhjemlet har disponeret over 3½ Mill. Kr. af Stiftsmidlerne ved en Overtrædelse af kgl. Anordning af 24. Juni 1914 § 2,

2) at den tidligere Kirkeminister ikke har indfriet sit Tilsagn fra Landstingets Talerstol 12. Maj 1934 om at optage en Forhandling om Forrentning af de 500 000 Kr., som ved en Tekstanmærkning paa Tillægsbevillingsloven for 1933—34 blev taget af Kirketiendemidlernes Reservefond?

II. Hvorfor er Bevillingerne til Kirkebygning, Kirkers Drift m. m. gaaet ned fra ca. ½ Mill. Kr. i 1929 til en Femtedel af dette Beløb for indeværende Finansaar?

Forespørgeren (Nedergaard): Ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget den 22. Maj 1934 gav den tidligere Kirkeminister et klart Løfte om, at han vilde skaffe de Oplysninger, som Landstingets Flertal ønskede vedrørende de kirkelige Midlers Regnskab og Status. Aaret gik, men der blev ikke skaffet fuldkommen Klarhed over disse Forhold, og der blev ingen Ordning truffet, hvorved det sikredes, at Kirkemidlerne ikke blev beslaglagt til andre Formaal end dem, de i Henhold til gældende Lov maa anvendes til. Ved første Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget den 11. Maj 1935 udtalte Kirkeministeren:

„Jeg anerkender, at der er Forhold, der trænger til en Ordning, og som det er paatrængende nødvendigt at faa truffet forskellige Bestemmelser om. Jeg mener, at disse Bestemmelser bl. a. maa gaa i Retning af større Offentlighed, men jeg er rede til, og jeg glæder mig til at drøfte disse Bestemmelser med Rigsdagen.“

Samme Dag rettede jeg efter Aftale med

Formanden for Finansudvalget en Række Spørgsmaal til Ministeren. Det var en Aftale med Finansudvalget, at der skulde ske en Forhandling med Kirkeministeren, naar der var indhentet de fornødne Oplysninger, og Kirkeministeren takkede for, at denne Fremgangsmaade blev valgt. Men i de 7 Maaneder, der derefter gik, foretog den nu afgaaede Kirkeminister sig intet for at skaffe større Offentlighed, han besvarede ikke de stillede Spørgsmaal, og i den Tid, der siden er gaaet, har den nye Kirkeminister heller ikke svaret paa Spørgsmaalene eller taget Sagen op, som det var lovet af den forrige Minister. Det blev derfor nødvendigt at benytte Grundlovens § 61 til at rette en Forespørgsel, for at vi om muligt ad den Vej kunde faa Klarhed over disse Spørgsmaal. Jeg skal da nærmere gennemgaa Sagen til Dels under Henvisning til de skriftligt til Ministeriet stillede Spørgsmaal.

Det første er: 4de Hovedrevisorat er af den Opfattelse, at Kirkeministeren uhjemlet har disponeret over 3½ Mill. Kr. af Stiftsmidlerne ved en Overtrædelse af den kgl. Anordning af 24. Juni 1914 § 2, og dertil knytter sig Spørgsmaalet: Hvad agter Kirkeministeren at foretage sig i den Anledning? Jeg skal nu sige lidt om, hvordan dette Underskud er fremkommet. Da den forrige Kirkeminister første Gang var Kirkeminister, udskrev han for lidt paa Kirkeskatten. Hvor meget der skal udskrives paa Kirkeskatten, er for øvrigt fastlagt ved Lov, idet der af Stiftsøvrigheden skal indsendes en Opgørelse over de kirkelige Indtægter; derefter foretager Kirkeministeriet en Udregning af, hvad Præstelønningslovens Gennemførelse koster. Forskellen derimellem er Kirkeskatten. Men Kirkeministeren fulgte ikke Loven, der dengang paalagde ham, at var der taget Forskud fra Finansministeriet, saa skulde der være Afregning inden 1. Juli det følgende Aar. Ved Slutningen af den daværende Kirkeministers Ministertid hændte der, efter hvad Hovedrevisoratet har anført i en Beretning i Statsrevisionens Betænkning, 2 253 000 Kr., og Hovedrevisoratet skriver, at dette var i Strid med Paaudet i § 67 i Lov Nr. 226 af 30. Juni 1922. Det er altsaa Hovedrevisoratets Udtalelse, jeg her nævner. Derefter fik vi Vensterministeriet, og den nye Kirkeminister kritiserede ikke sin Formand, men i Henhold til Statsrevisorernes Bemærkning forhøjede han Kirkeligningen med 1 Million, saa at den kom op paa 3 Mill. Kr., og han meddelte, at Kirkeskatten vilde blive yderligere for-